

Na temelju članka 27. stavka 9. Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (»Narodne novine«, broj: 87/08, 86/09, 92/10, 105/10 – ispravak, 90/11, 16/12, 86/12, 94/13, 152/14, 7/17 i 68/18) ministrica znanosti i obrazovanja donosi

ODLUKU

O DONOŠENJU KURIKULUMA ZA MEĐUPREDMETNU TEMU UČITI KAKO UČITI ZA OSNOVNE I SREDNJE ŠKOLE U REPUBLICI HRVATSKOJ

I.

Ovom Odlukom donosi se kurikulum za međupredmetnu temu Učiti kako učiti za osnovne i srednje škole u Republici Hrvatskoj.

II.

Sastavni dio ove Odluke je kurikulum međupredmetne teme Učiti kako učiti.

III.

Ova Odluka stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, a primjenjuje se od školske godine 2019./2020.

Klasa: 602-01/19-01/00026

Urbroj: 533-06-19-0017

Zagreb, 14. siječnja 2019.

Ministrica

prof. dr. sc. Blaženka Divjak, v. r.

KURIKULUM MEĐUPREDMETNE TEME UČITI KAKO UČITI ZA OSNOVNE I SREDNJE ŠKOLE

A. SVRHA I OPIS MEĐUPREDMETNE TEME

Svijet u kojem živimo mijenja se velikom brzinom. Znanstveni, tehnološki i društveni razvoj iz dana u dan pred nas postavlja nove izazove koji zahtijevaju nova znanja, vještine i vrijednosti. Brzina promjena djeluje na kvalitetu našega osobnog, društvenog i profesionalnog života što nas potiče na neprestano učenje i prilagodbu. Iako je teško predvidjeti kako će izgledati naš život u budućnosti, izvjesno je da će napredak pojedinog društva ovisiti o sposobnostima svih njegovih članova, posebno starijih, u praćenju promjena. Osobito je snažan utjecaj znanstvenih i tehnoloških promjena na globalno gospodarstvo, u kojem se sve brže stvaraju novi poslovi i profesije utemeljene na učinkovitoj uporabi znanja. Brz tehnološki napredak donosi i duboke društvene promjene, obilježene sve intenzivnijim korištenjem informacijsko-komunikacijskim tehnologijama u radnom okružju i u životu pojedinca. Stoga profesionalne kompetencije sve više uključuju i sposobnost timskog rada, suradnje s osobama različitih zanimanja i rada u multikulturalnom okružju te cjeloživotno učenje.

Intenzivne promjene usmjerene prema sve većoj ulozi znanja u globalnom društvu u središte stavljaju proces učenja, mijenjaju ulogu učitelja i obrazovnog sustava koji učenicima treba pružiti podršku pri stjecanju onih kompetencija koje će im omogućiti uspješan profesionalni i osobni život. Učenje i poučavanje u školama usmjereno je na razvoj specifičnih kompetencija opisanih u kurikulumima pojedinih predmeta, ali i općih kompetencija koje prožimaju učenje i poučavanje različitih odgojno-obrazovnih područja i svih predmeta. One su spoj znanja, vještina, uvjerenja i stavova koji su transdisciplinarni i primjenjivi u različitim situacijama. Učiti kako učiti jedna je od takvih kompetencija koja omogućuje cjeloživotno učenje u različitim okružjima. Ona obuhvaća sposobnost organiziranja i reguliranja svojeg učenja, pojedinačno i u skupinama. Uključuje sposobnost učinkovitog upravljanja svojim učenjem, rješavanja problema, usvajanja, obrade i vrednovanja informacija i njihova integriranja u smislene cjeline novog znanja i vještina koje su primjenjive u različitim situacijama – kod kuće, na poslu, u obrazovanju i usavršavanju. U svojoj osnovi Učiti kako učiti znatno pridonosi cjeloživotnom učenju i upravljanju obrazovnim i profesionalnim putem pojedinca.

Svrha je uvođenja međupredmetne teme Učiti kako učiti omogućiti učenicima da razviju znanja i vještine upravljanja svojim učenjem i primjene odgovarajućih strategija u različitim situacijama učenja u formalnom, neformalnom i informalnom okružju. Ta će im kompetencija omogućiti da usvoje znanja i vještine koje će moći uspješno primjenjivati u kasnijem osobnom i profesionalnom razvoju u kontekstu cjeloživotnog učenja.

Proces učenja središnji je proces u školi i cilj svih aktivnosti poučavanja. Zbog toga se kompetencija Učiti kako učiti razvija na svakome nastavnom satu te u svim izvannastavnim aktivnostima. Međutim, različita područja učenja zahtijevaju ponešto različite pristupe učenju, pa nastava u pojedinim predmetima pruža mogućnosti za razvoj različitih aspekata te kompetencije. U svim područjima učenja važno je da učenici dobiju priliku samostalno odabrati neke aktivnosti i sadržaje učenja te svoj pristup učenju. Sustavno razvijajući tu kompetenciju u različitim područjima, učenici stječu vještine samostalnog učenja, upoznaju sebe kao učenika, uče postavljati svoje ciljeve učenja i upravljati procesima učenja, emocijama i motivacijom te vrednovati ono što su naučili. Bolje i lakše povezuju znanja iz različitih područja u strukturu znanja koje mogu uspješno primjenjivati u različitim situacijama. Time se postiže proaktivan odnos prema učenju – učenici postaju njegovi aktivni sudionici i kreatori te se povećava intrinzična motivacija koja je u osnovi samoregularanog učenja. Ono u čemu su učenici uspješni, vole raditi i češće rade. Tako učenje i znanje ugrađuju u svoj sustav vrijednosti jer vide njihovu svrhu te ih povezuju s osobnim i profesionalnim razvojem i svojom ulogom kompetentnih građana.

Ostvarivanje očekivanja u ovoj međupredmetnoj temi u velikoj mjeri ovisi o osobinama samih učenika, njihovu sazrijevanju i spremnosti da prihvate odgovornost za svoje učenje. Zbog toga je uloga učitelja i suradnja s drugim odgojno-obrazovnim radnicima, roditeljima i skrbnicima (u daljnjem tekstu roditeljima) ključna, prije svega u stvaranju okruženja koje će učenicima davati najbolji poticaj za razvoj kompetencije.

Za učenike s posebnim odgojno-obrazovnim potrebama (učenici s teškoćama i daroviti učenici) učitelji planiraju kurikulum usmjeren na učenika. Osobitosti/teškoće učenika zahtijevaju njima sukladne individualizirane/diferencirane postupke, ciljeve učenja, razinu usvojenosti odgojno-obrazovnog ishoda, opseg i dubinu sadržaja učenja, strategije i aktivnosti poučavanja kojima se žele ostvariti postavljeni ciljevi te načini vrednovanja i ocjenjivanja ostvarenih postignuća.

B. ODGOJNO-OBRAZOVNI CILJEVI UČENJA I POUČAVANJA MEĐUPREDMETNE TEME UČITI KAKO UČITI

Osnovni je odgojno-obrazovni cilj učenja i poučavanja međupredmetne teme Učiti kako učiti u učenika razviti aktivan pristup učenju i pozitivan stav prema učenju, te ga osposobiti za primjenu stečenog znanja i vještina u različitim situacijama i kontekstima. Taj osnovni cilj razložen je u nekoliko podciljeva:

1. Učenik se koristi različitim strategijama učenja i upravljanja informacijama koje su temelj za razvoj ostalih vrsta pismenosti te za kritički i kreativni pristup rješavanju problema.
2. Učenik upravlja svojim učenjem tako što postavlja ciljeve učenja, planira i odabire pristup učenju te prati, prilagođava i samovrednuje proces i rezultate učenja.
3. Učenik prepoznaje vrijednost učenja i pokazuje interes za učenje, prepoznaje svoje motive za učenje, razumije i regulira svoje emocije tako da potiču učenje te razvija pozitivnu sliku o sebi kao učeniku.
4. Učenik stvara prikladno fizičko i socijalno okruženje koje poticajno djeluje na učenje i podržava ga.

C. STRUKTURA – DOMENE KURIKULUMA MEĐUPREDMETNE TEME UČITI KAKO UČITI

Učenici će biti uspješni u učenju ako su u središtu svih aktivnosti učenja i poučavanja u školi. Uspješan proces učenja odvija se u međudnosu kognitivnih i metakognitivnih procesa, motivacije i emocija i omogućuje učenicima da napreduju u preuzimanju odgovornosti i kontrole nad svojim učenjem. Uspješni učenici imaju pozitivnu sliku o sebi, prepoznaju vrijednost učenja u svojem životu i svoje interese za pojedina područja učenja. Oni usvajaju strategije koje im omogućuju uspješno upravljanje informacijama, rješavanje problema te razvoj kreativnog i kritičkog mišljenja. Postavljaju visoke, ali dostižne ciljeve učenja i sukladno njima uspješno planiraju i organiziraju svoje učenje. Uspješni učenici prate i vrednuju svoj napredak u učenju i prema potrebi mijenjaju i prilagođavaju svoj pristup učenju. Znaju kako se motivirati za učenje i ustraju u ulaganju truda u učenje. Mogu se nositi sa situacijama neuspjeha i regulirati neugodne emocije koje se javljaju u učenju. Oni dobro upravljaju svojim vremenom za učenje i prilagođavaju fizičku okolinu onako kako će podržati učenje. Da bi uspješno učili, učenici moraju imati razvijene vještine suradnje s drugim učenicima, ali i učiteljima. Drugim riječima, učenje će biti uspješno onda kada učenici odabiru i uspješno se koriste različitim strategijama učenja i upravljanja informacijama, nadgledaju svoje učenje i reguliraju svoje emocije i motivaciju u situacijama učenja, organiziraju svoje okruženje za učenje te uspješno surađuju s drugima u svojoj okolini za učenje.

Kurikulum međupredmetne teme *Učiti kako učiti* organiziran je u četiri domene: 1. Primjena strategija učenja i upravljanja informacijama, 2. Upravljanje svojim učenjem, 3. Upravljanje emocijama i motivacijom u učenju i 4. Stvaranje okruženja za učenje.

1. DOMENA: PRIMJENA STRATEGIJA UČENJA I UPRAVLJANJA INFORMACIJAMA

Učinkovito učenje podrazumijeva korištenje različitih strategija učenja, pamćenja, čitanja, pisanja i rješavanja problema u različitim područjima učenja u svim odgojno-obrazovnim ciklusima.

Upravljanje informacijama jedna je od ključnih vještina potrebnih za učinkovito učenje. Ona se odnosi na prepoznavanje potrebe za informacijama, na njihov pronalazak, vrednovanje i korištenje njima te na stvaranje novih informacija i njihove transformacije u novo znanje. Pristupanje informacijama iz različitih izvora (tiskanih i digitalnih) i njihova obrada temelj je za razvoj ostalih vrsta pismenosti (informacijske, jezične, računalne, matematičke, prirodoslovne, medijske i druge), kao i za korištenje informacijsko-komunikacijskom tehnologijom u procesu učenja.

Upravljanje informacijama neophodno je i za razvoj kritičkog i kreativnog mišljenja. Kritičko mišljenje omogućuje razložnu argumentaciju i racionalno donošenje odluka te osposobljava učenike za prepoznavanje i analizu problema. Kreativno mišljenje očituje se u stvaranju originalnih poveznica, ideja i pristupa na temelju kojih učenici stvaraju i primjenjuju svoja znanja u različitim okružjima. Postupnim razvojem tih oblika mišljenja te poznavanjem i primjenom različitih kognitivnih strategija učenja osigurava se stjecanje znanja na višim kognitivnim razinama: od poznavanja temeljnih činjenica i izvođenja jednostavnih zaključaka na temelju poznatih informacija, preko konceptualnog razumijevanja, transformacije i primjene znanja, do stvaralačkog rješavanja problema.

2. DOMENA: UPRAVLJANJE SVOJIM UČENJEM

Upravljanje svojim učenjem podrazumijeva svjesnost učenika o svojim procesima učenja, samoanalizu i samovrednovanje učenja te sve njihove napore postavljanja ciljeva, aktivnog planiranja, nadgledanja i reguliranja kognitivnih aktivnosti tijekom procesa učenja, rješavanja problema ili izvršavanja zadataka. Ta znanja i vještine predstavljaju metakognitivni aspekt učenja. Pri učenju u različitim područjima pojavljuju se ponešto drugačije vještine i strategije upravljanja svojim učenjem (tzv. metakognitivne vještine). U svim situacijama učenja, a posebno pri rješavanju složenih, teških i novih zadataka, korištenje metakognitivnim vještinama značajno poboljšava učenje, omogućuje samostalnije i trajnije učenje kao i primjenu naučenoga u novim situacijama. Osim korištenja metakognitivnim vještinama, za upravljanje svojim učenjem važne su također učeničke implicitne ili eksplicitne ideje i uvjerenja o sebi kao učeniku, zadacima, mogućim pristupima i strategijama učenja itd. Iako to učenikovo znanje nije uvijek točno, važno je zato što usmjerava učenikov doživljaj situacije učenja te predstavlja izvor iz kojeg crpi informacije o tome kako pristupiti učenju. Pri upravljanju svojim učenjem važnu ulogu ima i učenikovo neposredno subjektivno iskustvo učenja koje mu omogućava praćenje procesa i mijenjanje pristupa učenju, npr. u situacijama neuspjeha.

3. DOMENA: UPRAVLJANJE EMOCIJAMA I MOTIVACIJOM U UČENJU

Motivacija i emocije prožimaju svaku situaciju učenja. Zbog toga je važno da okolina za učenje učenicima pruža mogućnost da prepoznaju vrijednost učenja za svoj život, razviju intrinzičnu motivaciju za učenje i postupno prepoznaju ona područja učenja za koja pokazuju osobit interes. Učenici kvalitetnije uče ako procjenjuju da će uspješno svladati određenu aktivnost ili sadržaj, ako je doživljavaju zanimljivom i vrijednom i ako vide njezinu svrhu i povezanost sa svojim životnim iskustvima. Uspješni učenici žele naučiti što više iz pojedinog područja, a nisu usmjereni isključivo na učenje radi ocjena ili postizanja boljeg uspjeha od drugih učenika. Njihovo zadovoljstvo u učenju i osjećaj ponosa zbog uspjeha u zadatku potaknut će razvoj interesa i ulaganje truda u buduće učenje. Iako se u školi učenici često susreću i sa zadacima koji su im manje zanimljivi i manje važni za život i koje će doživjeti preteškima, uspješni učenici znat će kako se potaknuti na učenje i tih sadržaja za koje nisu intrinzično motivirani te će ustrajati i u takvim zadacima usprkos poteškoćama. Nasuprot tomu, neugodne emocije, osjećaj nekompetentnosti i izostanak interesa dovest će do neuspjeha u učenju jer će učenici u takvim situacijama izbjegavati ulaganje truda koji im je potreban da uspiju. Učenici koji uspijevaju regulirati svoje emocije i održavati motivaciju ulažu više energije i bolje se koriste svojim kapacitetima za učenje.

4. DOMENA: STVARANJE OKRUŽJA ZA UČENJE

Za uspješno učenje važno je da učenici razviju vještinu stvaranja prikladnoga fizičkog i socijalnog okružja koje poticajno djeluje na učenje. Organizacija fizičkog okružja, poput organizacije prostora i uvjeta za učenje, čini učenje ugodnijim te poboljšava koncentraciju i motivaciju. Važno je da učenici razvijaju fleksibilnost te da se mogu prilagoditi i uspješno učiti i u okolini koja nije idealna za učenje. Prije početka učenja učenik organizira prostor za učenje, prilagođava uvjete okoline sebi ili sebe tim uvjetima, prema potrebi ih mijenja i na kraju vrednuje učinkovitost okružja za buduće učenje. Učenje se često odvija u socijalnom okružju i učenik tijekom učenja procjenjuje resurse koje ono nudi. Za uspješnu interakciju sa socijalnom okolinom učenik treba razvijati socijalne vještine: aktivno slušanje, pregovaranje, poštivanje pravila, uvažavanje drugih, zauzimanje za sebe, suradnju itd. One se razvijaju i jačaju u suradničkom učenju (dijalog, rad u paru, rad u skupini...) kao važnom obliku aktivnog učenja. Suradničko učenje povećava spremnost za izbor izazovnijih zadataka, ustrajnost, motivaciju, prijenos znanja na nove situacije i razvija metakognitivne vještine, a time djeluje i na učenička postignuća. Na kraju, učenik treba znati procijeniti kada treba pomoć i podršku te ju potražiti od učitelja, vršnjaka i/ili roditelja. Svaki od njih na osobit način doprinosi iskustvu učenja.

D. ODGOJNO-OBRAZOVNA OČEKIVANJA PO ODGOJNO-OBRAZOVNIM CIKLUSIMA I DOMENAMA TE KLJUČNI SADRŽAJI

Razrada po odgojno-obrazovnim ciklusima

U tablicama su očekivanja označena troslovnom kraticom međupredmetne teme – uku, zatim oznakom domene, primjerice A, broječanom oznakom ciklusa 1 – 5 te broječanom oznakom očekivanja unutar domene i ciklusa.

4. i 5. odgojno-obrazovni ciklus (SŠ)

1. domena: primjena strategija učenja i upravljanja informacijama		
Odgojno-obrazovna očekivanja	Razrada odgojno-obrazovnih očekivanja	Preporuka za ostvarivanje odgojno-obrazovnih očekivanja
<p>uku A.4/5.1. 1. Upravljanje informacijama Učenik samostalno traži nove informacije iz različitih izvora, transformira ih u novo znanje i uspješno primjenjuje pri rješavanju problema.</p>	<p>Samostalno:</p> <ul style="list-style-type: none"> – određuje koje su mu informacije potrebne i planira kako doći do njih – predlaže izvore te pretražuje i odabire informacije iz različitih izvora u školi i širem okružju – organizira i preoblikuje informacije iz različitih izvora tako da se njima može učinkovito koristiti – povezuje nove informacije s postojećim znanjima i iskustvima te stvara novo znanje – obrazlaže svoj odabir izvora i informacije – analizira učinkovitost metoda i tehnika kojima se koristi pri pretraživanju izvora i organizacije informacija – uvida pogreške pri korištenju izvorima i primjenjuje ta znanja u daljnjem korištenju izvorima i njihovu pretraživanju – izrađuje bibliografske popise korištenih izvora – kreira najprimjereniji način prezentiranja znanja uzimajući u obzir svrhu prezentacije i publiku kojoj je namijenjena – primjenjuje etičke norme pri korištenju informacijama i njihovu preoblikovanju u novi kontekst (sadržaj) te primjenjuje pravila citiranja i poštujući prava intelektualnog vlasništva. 	<p>Integracijom s ostalim područjima i međupredmetnim temama (posebice s IKT-om) svakodnevno u redovitoj nastavi. Očekivanje se uz redovitu nastavu može ostvarivati i projektnom nastavom, u izvannastavnim i izvanučioničnim aktivnostima, u suradnji sa školskim knjižničarom i drugim ustanovama u okružju.</p> <p>Preporuča se korištenje primarnim izvorima i referentnom građom na različitim medijima (razlikovanje građe prema opisu – članak u časopisu, izdan na skupu, građa na mreži...).</p> <p>Primjenjivanje usvojenih pravila bibliografskog opisa za svaki korišteni izvor informacija.</p> <p>Primjenjivanje različitih metoda rada na tekstu (izdvajanje ključnih riječi, traženje objašnjenja nepoznatih riječi, prepoznavanje sinonima...).</p> <p>Neke zadatke rada u skupini/pojedinačnog rada planirati u knjižnici ili u suradnji sa školskim knjižničarom uz poticanje suradničkog učenja.</p>
<p>uku A.4/5.2. 2. Primjena strategija učenja i rješavanje problema Učenik se koristi različitim strategijama učenja i samostalno ih primjenjuje u ostvarivanju ciljeva učenja i rješavanju problema u svim područjima učenja.</p>	<p>Samoinicijativno se koristi različitim strategijama pamćenja, čitanja i pisanja.</p> <p>Aktivno sluša.</p> <p>Povezuje novo znanje i vještine s prethodnim znanjima i iskustvima, kao i s drugim područjima učenja.</p> <p>Organizira i restrukturira ideje i informacije onako kako mu je najprikladnije za razumijevanje.</p> <p>Vodi svoje bilješke tijekom učenja ili praćenja izlaganja (ključne pojmove organizira logično i pregledno, izdvaja bitno od nebitnog).</p> <p>Prethodnim znanjem koristi se fleksibilno.</p> <p>Rješava različite, relativno složene probleme.</p> <p>Precizno definira problem i sve njegove elemente.</p> <p>Analizira i raščlanjuje primjerenost i učinkovitost različitih strategija rješavanja problema s ciljem pronalaženja najboljeg pristupa.</p> <p>Primjenjuje i testira različite strategije i odabire one koje će učinkovito dovesti do kvalitetnog rješenja.</p> <p>Objašnjava zašto su određena rješenja kvalitetnija/primjerenija od drugih.</p> <p>Kritički analizira proces rješavanja problema i uočava mogućnosti korištenja novostečenim znanjima i vještinama u drugim situacijama.</p>	<p>Očekivanje se treba ostvarivati u svakom predmetu, svakodnevno, učenjem i poučavanjem, tijekom redovite nastave, ali i projektnom nastavom, izvannastavnim, izvanučioničkim aktivnostima, u suradnji sa školskim knjižničarom i drugim ustanovama. Izravno poučavati strategije učenja, pamćenja, čitanja i pisanja. Modelirati korištenje strategijama. Vođena refleksija o korištenju strategijama. Raspravljanje o korištenju strategijama u parovima ili manjim skupinama.</p> <p>Korištenje pristupom učenja otkrivanjem (istraživačko učenje, projektni rad, simulacije, igranje uloga, igre s pravilima (strategijske igre)).</p> <p>Koristiti se pogodnostima informacijsko-komunikacijske tehnologije za razvoj vještina i strategija učenja.</p> <p>Poticanje suradničkog učenja i učenja u paru (uzajamno poučavanje, timski rad).</p> <p>Razumijevanje naučenoga učenik može pokazati:</p> <ul style="list-style-type: none"> – izradom prezentacije, plakata, mape, skice, demonstracije, modela i sl. – objašnjavanjem drugim učenicima – raspravljanjem o temi i sudjelovanjem u debatama – postavljanjem pitanja i davanjem odgovora – vizualizacijom informacija (crta shematske i grafičke prikaze, izrađuje kognitivne i konceptualne mape) – jasnim prezentiranjem teme u pisanom obliku – korištenjem znanja i vještina u pronalaženju rješenja u novim situacijama učenja

		– predlaganjem različitih pristupa i rješenja relativno složenih konkretnih i apstraktnih problema.
uku A.4/5.3. 3. Kreativno mišljenje Učenik kreativno djeluje u različitim područjima učenja.	<p>Ideje, sadržaje i moguća rješenja problema nastoji sagledati »iz drugoga kuta« i reorganizirati ih na različite načine.</p> <p>Stvara nove i originalne veze među idejama, situacijama, problemima.</p> <p>Kombinira ideje iz različitih područja te osmišljava i isprobava različite nove postupke i tehnike kako bi stvorio nove ideje i proizvode ili se koristio postojećima.</p> <p>U kreativnom procesu u prvome se redu oslanja na svoju inspiraciju i svoje kreativne resurse (ideje, strategije, alate, tehnike...).</p> <p>Izražava svoje ideje na osoban i sebi svojstven način.</p> <p>Otvoren je prema novim idejama i različitim mogućnostima, prihvaća postojanje rizika, neizvjesnost i nepoznanice u kreativnom procesu i ustraje u kreativnoj aktivnosti.</p>	<p>Očekivanje se može ostvariti u svakom predmetu, svakodnevno, određenim sadržajima i aktivnostima, tijekom redovite nastave, ali i izvannastavnim, izvanučioničkim aktivnostima, u suradnji sa školskim knjižničarom i drugim ustanovama, a osobito je pogodno za projektni pristup te integraciju različitih tema/područja učenja. Mogućnost korištenja različitim računalnim programima, igrama i aplikacijama koje potiču kreativni proces.</p> <p>Osmišljavanje originalnih rješenja konkretnih i apstraktnih problema.</p> <p>Primjena situacija učenja koje potiču stvaranje asocijacija, uporabu mašte, kreativno i umjetničko izražavanje.</p> <p>Slikovito i simboličko prikazivanje složenijih postupaka, samostalno traženje veza među pojmovima, uspoređivanje, iznošenje oprečnih ideja.</p> <p>Predviđanje ishoda problema/zadatka, postavljanje pitanja, pretpostavki, hipoteza, izvođenje dokaza.</p> <p>Osmišljavanje postupka/procesa istraživanja.</p> <p>Osmišljavanje i primjenjivanje novih ideja i rješenja problema iz svakodnevnog života.</p>
uku A.4/5.4. 4. Kritičko mišljenje Učenik samostalno kritički promišlja i vrednuje ideje.	<p>Pri razmatranju nekog problema ili ideje samostalno analizira i procjenjuje važnost i točnost informacija.</p> <p>Uzima u obzir različite informacije, stavlja ih u kontekst te raščlanjuje logičnost argumenata na kojima se temelji neka ideja ili perspektiva.</p> <p>Prihvaća postojanje različitih mišljenja i perspektiva, ali ih propituje i uspoređuje. Raspravlja o valjanosti argumenata u podlozi različitih pozicija.</p> <p>Uspostavlja kriterije za vrednovanje tih pozicija, uzimajući u obzir okruženje i različite vrijednosne okvire.</p> <p>Autonomno i odgovorno oblikuje svoje mišljenje.</p> <p>Temelji svoje mišljenje na argumentima.</p> <p>Koristeći se argumentima, jasno artikulira i iskazuje svoju poziciju drugima.</p> <p>Uspoređuje svoju poziciju s drugima i zastupa je.</p> <p>Uočava pristranosti u svojem mišljenju.</p> <p>Spreman je preispitati i promijeniti svoju poziciju na temelju novih valjanih argumenata.</p>	<p>Očekivanje se može ostvariti u svakom predmetu, svakodnevno, određenim sadržajima i aktivnostima, tijekom redovite nastave, ali i projektnom nastavom, izvannastavnim, izvanučioničkim aktivnostima, u suradnji sa školskim knjižničarom i drugim ustanovama.</p> <p>Korištenje situacijama iz svakodnevnog života (u razredu, školi, okruženju).</p> <p>Aktivnosti koje potiču kritičko preispitivanje svojega i tuđeg mišljenja poput dijaloga, debate i sl.</p> <p>Situacije koje potiču kritičko vrednovanje svojega i tuđeg rada.</p>

4. i 5. odgojno-obrazovni ciklus (SŠ)

2. domena: upravljanje svojim učenjem		
Odgojno-obrazovna očekivanja	Razrada odgojno-obrazovnih očekivanja	Preporuka za ostvarivanje odgojno-obrazovnih očekivanja
uku B.4/5.1. 1. Planiranje Učenik samostalno određuje ciljeve	<p>Samostalno:</p> <p>– analizira zahtjeve zadataka i situacije učenja i realistično ih procjenjuje, uzimajući u obzir svoje sposobnosti, preferencije i ciljeve učenja</p>	<p>Primijeniti u svim predmetima. Učenike se može poticati na izradu dnevnog, tjednog i mjesečnog plana učenja i praćenje ostvarenja plana (moguće i u elektroničkom obliku). Ohrabrivanje učenika za razmišljanje i razgovor o procesu učenja.</p>

<p>učenja, odabire pristup učenju te planira učenje.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – procjenjuje što zna, a što tek treba naučiti – postavlja dostižne ciljeve učenja prema pojedinim područjima učenjima i predmetima i određuje kriterije uspješnosti – procjenjuje trud i vrijeme potrebno za ostvarivanje ciljeva – fleksibilan je u postavljanju ciljeva učenja, koji su relevantni i vremenski izvedivi – s obzirom na zahtjeve zadatka i situaciju učenja, razmatra moguće pristupe i strategije učenja, odabire najprikladnije i primjenjuje ih učinkovito. – izrađuje kratkoročni i dugoročni plan učenja i svoje učenje organizira u skladu s njim – vrednuje svoj plan, fleksibilno ga mijenja i uočava dobrobiti planiranja. 	<p>Poticati učenike na to da naglas govore o koracima u učenju i rješavanju problema. Izravno poučavati metakognitivne strategije planiranja, praćenja, samoreguliranja i samovrednovanja učenja (kako, kada i zašto se njima koristiti). Preusmjeravati fokus s rezultata (ocjene, broja bodova i sl.) na proces učenja (kakvo je bilo učenje, kako unaprijediti učenje). Poticati učenike na pokazivanje samoinicijativnosti i svoje odgovornosti za učenje. Poticati praćenje svojeg učenja vođenjem dnevnika učenja i pomoću različitih alata koje nudi informacijsko-komunikacijska tehnologija.</p>
<p>uku B.4/5.2. 2. Praćenje Učenik prati učinkovitost učenja i svoje napredovanje tijekom učenja.</p>	<p>Samostalno prati zahtjeve zadatka (npr. procjenjuje zahtjevnost pojedinih aktivnosti koje izvodi) i učinkovitost korištenog pristupa. Iskazuje procjene o svojim procesima učenja. Govori o koracima koje radi tijekom učenja ili rješavanja problema. Postavlja si pitanja za provjeru razumijevanja i traži pojašnjenja. Otkriva i ispravlja pogreške pri rješavanju zadatka. Ponovno čita, radi ili pregledava ono što je dosad napravio. Prati svoj napredak u učenju i ocjenjuje svoju izvedbu planiranih aktivnosti (koliko je blizu cilju). Samostalno odlučuje o nastavljanju ili završavanju učenja.</p>	
<p>uku B.4/5.3 3. Prilagodba učenja Učenik regulira svoje učenje mijenjajući prema potrebi plan ili pristup učenju.</p>	<p>Može ocijeniti koje su prednosti i nedostaci pojedinih pristupa učenju/rješavanju zadatka, odnosno utvrditi korisnost korištenih strategija i pristupa u pojedinim situacijama učenja. Prema potrebi (na temelju praćenja učenja, kad dođe do zastoja u radu ili problema u razumijevanju) mijenja ili prilagođava plan ili pristup učenju ili rješavanju zadatka. Koristi se sve sustavnijim, na strategijama temeljenim, pristupom. Povećava napor ako je potrebno. Odlučuje o završavanju učenja kada je procijenio da je dovoljno naučio.</p>	
<p>uku B.4/5.4. 4. Samovrednovanje/ samoprocjena Učenik samovrednuje proces učenja i svoje rezultate, procjenjuje ostvareni napredak te na temelju toga planira buduće učenje.</p>	<p>Procjenjuje koliko je naučio te koliko je uspješno riješio zadatak. Procjenjuje i uloženi trud i vrijeme te svoje zadovoljstvo procesom i rezultatima. Procjenjuje učinkovitost svojeg učenja te uzroke uspjeha ili neuspjeha u konkretnoj situaciji učenja. Prosuduje je li ostvaren cilj učenja. (Ne)uspjeh pripisuje postojanju ili izostanku truda te odabiru određenih strategija učenja i korištenju njima. Razmišlja o budućem učenju i o tome kako ga popraviti (kako prenijeti stečena znanja i iskustva u nove situacije učenja). Postavlja nove ciljeve učenja.</p>	

4. i 5. odgojno-obrazovni ciklus (SŠ)

3. domena: upravljanje emocijama i motivacijom u učenju

Odgojno-obrazovna očekivanja	Razrada odgojno-obrazovnih očekivanja	Preporuka za ostvarivanje odgojno-obrazovnih očekivanja
uku C.4/5.1. 1. Vrijednost učenja Učenik može objasniti vrijednost učenja za svoj život.	Iznosi i objašnjava razloge zbog kojih je učenje važno za njegov budući život (nastavak obrazovanja, odabir zanimanja, osobni život). Svojim riječima objašnjava zašto je učenje važno za društvo u cjelini. Može obrazložiti svrhu učenja pojedinih predmeta i važnost ulaganja truda. Želi naučiti što više u pojedinim predmetima.	Ostvaruje se u svim predmetima. Koristiti se razgovorom o učenju i raspravama u skupini. Učitelji iznose ciljeve učenja na svakom satu. Individualizirani rad tijekom nastave i pojedinačni rad sa svakim učenikom. Suradničko učenje, igranje uloga i vršnjačka podrška u situacijama neuspjeha. Radionice s ciljem razvijanja pozitivne slike o sebi i rasprave u skupini o važnosti ulaganja truda za uspjeh u učenju. Različite aktivnosti u kojima se učenici potiču na iskazivanje svojih interesa i postavljanje ciljeva povezanih s tim što žele naučiti, a ne samo s dobivanjem ocjene. Vrednovanje za učenje koje uključuje specifične povratne informacije usmjerene na isticanje učenikovih jakih strana, ali i usmjeravanje na ono što ulaganjem truda treba unaprijediti.
uku C.4/5.2. 2. Slika o sebi kao učeniku Učenik iskazuje pozitivna i visoka očekivanja i vjeruje u svoj uspjeh u učenju.	Očekuje napredak u pojedinim predmetnim područjima i predmetima u odnosu na svoje ciljeve učenja i prijašnja postignuća. Iskazuje pozitivnu sliku o sebi kao učeniku.	Stvaranje situacija u kojima će svaki učenik imati priliku iskusiti uspjeh u učenju i time steći pozitivna iskustva povezana s učenjem. Stvaranje okružja za učenje u kojem će svaki učenik imati priliku prepoznati i razvijati svoje osobne interese. Koristiti se e-okružjem, programima i aplikacijama kako bi učenje bilo zanimljivije (npr. mrežni tečajevi, prikupljanje kolekcija materijala u elektroničkom obliku...). Podrška učitelja u prepoznavanju interesa i razvoju intrinzične motivacije za učenje. Poticanje učenika na pripisivanje svojih neuspjeha nedovoljno uloženom trudu.
uku C.4/5.3. 3. Interes Učenik iskazuje interes za različita područja, preuzima odgovornost za svoje učenje i ustraje u učenju.	Jasno obrazlaže razloge svojeg interesa za pojedina područja učenja. Učenje pojedinih sadržaja povezuje sa svojim životom i svijetom oko sebe. Procjenjuje koliki trud treba uložiti da bi uspješno riješio zadatak ili ostvario cilj učenja. Samostalno traži informacije i odabire one aktivnosti koje su u njegovu području interesa. Povezuje svoje interese s odabirom budućeg zanimanja.	Stvaranje situacija u kojima će svaki učenik imati priliku prepoznati i razvijati svoje osobne interese. Koristiti se e-okružjem, programima i aplikacijama kako bi učenje bilo zanimljivije (npr. mrežni tečajevi, prikupljanje kolekcija materijala u elektroničkom obliku...). Podrška učitelja u prepoznavanju interesa i razvoju intrinzične motivacije za učenje. Poticanje učenika na pripisivanje svojih neuspjeha nedovoljno uloženom trudu.
uku C.4/5.4. 4. Emocije Učenik se koristi ugodnim emocijama i raspoloženjima tako da potiču učenje i kontrolira neugodne emocije i raspoloženja tako da ga ne ometaju u učenju.	Primjenjuje tehnike koje će pobuditi pozitivne emocije u situaciji učenja. Primjenjuje strategije samonagrađivanja u procesu učenja. Primjenjuje strategije i tehnike kontrole neugodnih emocija tijekom učenja. Učinkovito primjenjuje tehnike kontrole straha od ispitivanja.	Radionice povezane s vještinama samomotiviranja i poticanja ustrajnosti u učenju, traženja pomoći i suočavanja s neugodnim emocijama u situacijama neuspjeha. Poticanje na verbalizaciju straha od ispitivanja i straha od neuspjeha, prilagodba ispitnih situacija. Podrška učitelja u smanjivanju neugodnih emocija u različitim situacijama učenja (npr. uvježbavanje tehnika opuštanja, odvrćanje od negativnih i usmjeravanje na pozitivne misli, razgovor o očekivanjima itd.)

4. Domena: stvaranje okružja za učenje

Odgojno-obrazovna očekivanja	Razrada odgojno-obrazovnih očekivanja	Preporuka za ostvarivanje odgojno-obrazovnih očekivanja
uku D.4/5.1. 1. Fizičko okružje učenja Učenik stvara prikladno fizičko okružje za učenje s ciljem poboljšanja	Prilagođava okolinu u kojoj uči prije početka učenja, a prema potrebi i tijekom učenja. Uspješno se prilagođava postojećim okolinskim uvjetima učenja.	Ostvaruje se u svim predmetima. Učitelj potiče učenike na isprobavanje različitih uvjeta u kojima uče i odabir onih koji su najučinkovitiji za njih. Pri tome daje objašnjenja i njegovo ponašanje služi kao model. Učitelj daje smjernice učenicima (npr. o organizaciji radnog stola, pripremi pribora i materijala) i upućuje učenike na aktivnosti koje omogućuju iskustveno učenje (npr. posjet nekoj instituciji). Stručni suradnici također savjetuju učenike pojedinačno ili u radionicama o tome kako organizirati prostor i vrijeme za učenje.

koncentracije i motivacije.		
<p>uku D.4/5.2. 2. Suradnja s drugima</p> <p>Učenik ostvaruje dobru komunikaciju s drugima, uspješno surađuje u različitim situacijama i spreman je zatražiti i ponuditi pomoć.</p>	<p>Može preuzeti različite uloge u skupini, dijeli ideje, sudjeluje u postavljanju ciljeva i njihovu ostvarivanju.</p> <p>Ponaša se tako da ostvaruje učinkovitu interakciju s drugima i djeluje unutar različitih formalnih i neformalnih grupa.</p> <p>Spreman je ciljano potražiti pomoć i podršku pri učenju od osoba koje mu najbolje mogu pomoći ako svojim trudom ne može samostalno obaviti zadatak.</p> <p>Iskazuje interes za suradnju s drugima i konstruktivno surađuje.</p>	<p>Ostvaruje se u svim predmetima. Učitelj sam ili u suradnji s učenicima kreira aktivnosti u kojima mogu suradnički učiti, raditi u paru ili timu, poučavati jedni druge, isprobati različite uloge, doprinosti zajedničkom cilju. Učitelj stvara prijateljsko okruženje u kojem pozitivno reagira na učeničko pružanje i traženje pomoći i potiče takvo ponašanje. Učitelj osnažuje učenike da traže pomoć i podršku ako im je potrebna.</p>

E. UČENJE I POUČAVANJE MEĐUPREDMETNE TEME UČITI KAKO UČITI

Međupredmetna tema Učiti kako učiti usmjerena je na razvoj samostalnog, odgovornog i uspješnog učenika u procesu stjecanja znanja, vještina i stavova. Ostvarenje zadanih ciljeva međupredmetne teme Učiti kako učiti podrazumijeva učenika koji traži informacije i koristi se njima u svojoj okolini, koristi se raznovrsnim strategijama učenja uz primjenu suvremenih informacijskih i komunikacijskih tehnologija kako bi aktivno stvarao nove ideje i koncepte na temelju sadašnjeg i/ili ranijeg iskustva. Učenik uči s razumijevanjem, što uključuje proces reorganizacije sadržaja, odnosno razmišljanje i rješavanje problema. Učenik isprobava različite strategije učenja, procjenjuje njihovu učinkovitost i koristi se njima ovisno o situaciji. Učenik je motiviran za učenje, regulira emocije s ciljem poticanja učenja. Stvara prikladno okruženje koje mu omogućuje da svoju pažnju potpuno usmjeri na učenje. Kako bi što uspješnije učio, učenik stvara pozitivne interakcije sa svojim vršnjacima i drugim osobama u školi i izvan nje.

Uloga je učitelja poticanje aktivnog učenja. Nastavu valja usmjeriti na učenika i poticanje preuzimanja odgovornosti učenika za svoje učenje. Učitelji mogu utjecati na učenička socijalna i intelektualna iskustva na različite načine, svojim stavovima, vjerovanjima i očekivanjima te ponašanjem u razrednoj interakciji. Da bi bio uspješan u poticanju učenja, učitelj treba imati pozitivne stavove o učenju, pozitivna i visoka (prikladna) očekivanja, vjerovati da učenik može ostvariti uspjeh u učenju, i sam biti uspješan »učenik«. Učitelj poučavanje prilagođava potrebama, osobinama i interesima učenika. To znači da bira sadržaje i aktivnosti primjerene razvojnoj razini učenika (one koje može riješiti uz malu pomoć učitelja). Uloga je učitelja osigurati pomoć i podršku pri učenju, a ta pomoć i podrška smanjuju se sve većom samostalnošću učenika u učenju, dok u konačnici njegovo učenje ne postane samostalno i samoregulirano. Učitelj potiče učenje i razvoj aktivnim poučavanjem, odnosno uporabom strategija i tehnika poučavanja kojima osigurava interakciju učenika sa sadržajima učenja, drugim učenicima i s učiteljem.

Učenje i poučavanje međupredmetne teme Učiti kako učiti ne zahtijeva dodatne, specifične materijale i izvore, posebno okruženje ni značajno dodatno vrijeme za učenje. Budući da se poučavanje te međupredmetne teme provodi u svim predmetima, s pomoću konkretnih aktivnosti i sadržaja te je neodvojivo od iskustva učenja, zahtijeva pripremu učitelja i stručnih suradnika za aktivno poučavanje (suradničko učenje, radionički, iskustveni tip nastave, debate, igranje uloga, diskusije, rješavanje problema) ili učenje izvan učionice (samostalni ili istraživački projekti u skupini, izvještaji, rad u školskoj knjižnici, terenska nastava, posjeti ustanovama, putovanja, promatranje okoline). Takvi oblici rada pomažu u aktiviranju učenika, pobuđivanju pažnje i interesa, otkrivanju vrijednosti učenja i znanja, poticanju motivacije i smanjenju neugodnih emocija te pozitivnim stavovima prema učenju i školi. Također potiču učenje kroz igru, učenje otkrivanjem, razvoj kreativnog, kritičkog i divergentnog mišljenja, rješavanja problema, razvoj vještina komunikacije, argumentirane rasprave, asertivnost, uvažavanje drugih, suradnje, aktivno slušanje itd. Aktivno učenje učitelj potiče kreiranjem razrednog okruženja, situacija učenja, ali i izravnim poučavanjem strategija učenja i strategija upravljanja svojim učenjem. Učitelj najprije sam pokazuje primjenu neke strategije, objašnjava kada, kako i zašto se koristi tom strategijom, odnosno objašnjava što radi i zašto to radi. Nakon toga učenici na sličnom materijalu primjenjuju strategiju uz vodstvo učitelja. U sljedećoj fazi učitelj povećava razinu odgovornosti učenika te učenici strategiju uvježbavaju na novim sadržajima. Na kraju učenici primjenjuju novo znanje (strategiju) u nepoznatim i novim situacijama. Na primjer, ako učitelj želi poučiti učenike strategiji strukturiranja teksta, nakon čitanja teksta izdvaja ključne pojmove, objašnjava u kakvu su međusobnom

odnosu ti pojmovi te naglašava strukturu teksta koju može i grafički prikazati. Nakon demonstracije učenici sami strukturiraju sadržaj i izrađuju grafički prikaz, a učitelj ih nadgleda, daje upute i ispravlja. Nakon te vođene vježbe učenici različitim zadacima samostalno uvježbavaju strategiju. Kako bi učenici ovladali tim strategijama, važno im je osigurati dovoljno vremena i prilika za učestalo uvježbavanje kako bi se mogli kasnije koristiti njima u novim situacijama.

Učitelj se također za poticanje aktivnog učenja može koristiti informacijsko-komunikacijskom tehnologijom, ne samo za pristup informacijama, komunikaciju i prezentacije nego i za stvaranje interaktivnog okruženja za učenje; s pomoću različitih sustava upravljanja učenjem omogućuje uvježbavanje, rješavanje problema, simulacijsko učenje, učenje temeljeno na igri, provjeru znanja i vještina itd.

Primjena strategija učenja i upravljanja informacijama potiče se onda kada se u svakodnevnom odgojno-obrazovnom procesu kreiraju situacije učenja u kojima učenik:

- pronalazi i vrednuje različite izvore informacija i različite vrste informacija te se njima koristi

- koristi se različitim materijalima za učenje

- rješava raznolike, relativno složene probleme primjerene njegovoj dobi, koji su često takvi da postoje različiti pristupi rješavanju (a ne samo jedan standardni način) ili različita rješenja

- koristi se postojećim znanjima, ima dovoljno vremena i prilika za povezivanje novih iskustava učenja s postojećima i uspješnu obradu i transformaciju informacija u novo znanje

- ovladava tehnikama održavanja pažnje i strategijama pamćenja

- ovladava strategijama učenja u različitim područjima učenja (npr. čitanje, pisanje, rješavanje problema)

- ima mogućnost izbora aktivnosti i sadržaja učenja i donošenja odluka o pristupima učenju

- argumentirano raspravlja i obrazlaže svoje mišljenje

- kritički prosuđuje informacije, rješava probleme i donosi zaključke

- odgovara na pitanja kojima se potiče razumijevanje, analiza, sinteza, kritičko razmišljanje, prosuđivanje i primjena znanja, a ne samo reprodukcija informacija

- ima priliku postavljati pitanja drugima

- ima priliku izraziti svoje mišljenje, propitivati, raspravljati, uspoređivati i vrednovati različite perspektive

- osjeća se slobodnim grijehiti; uči iz pogrešaka koje se vide kao poticaj i prilika za učenje te preuzimanje kontrole nad svojim učenjem

- stvora originalne poveznice i ideje na temelju kojih primjenjuje svoja znanja u različitim situacijama i okruženjima

- ima priliku isprobavati različite pristupe i istraživati različite ideje

- ima priliku svoje znanje i vještine predstaviti drugima na različite načine.

Upravljanje svojim učenjem u učenika se razvija onda kad se u redovitom procesu učenja i poučavanja on uključuje u aktivnosti u kojima:

- ima mogućnost preuzeti inicijativu

- ima priliku i poticaj za razmišljanje o svojem učenju

- verbalizira svoje planove, strategije, korake pri rješavanju zadataka ili pri učenju

- ima priliku postavljati realne i ostvarive ciljeve učenja te uvidjeti svrhu učenja

- prati svoj napredak k ostvarivanju ciljeva učenja (provjerava razumijevanje i rješenja, otkriva pogreške, prilagođava pristup učenju, procjenjuje učinkovitost odabranog pristupa)

- analizira i vrednuje proces i ishode svojeg učenja

- ima priliku procjenjivati uratke drugih učenika

- analizira uzroke uspjeha ili neuspjeha s obzirom na trud koji je uložio u učenje (npr. »Dobio sam lošu ocjenu jer nisam dovoljno učio.« ili »Uložio sam napor u učenje i naučio sam.«)

- dobiva pravodobne i konkretne povratne informacije koje su usmjerene na unaprjeđivanje procesa učenja i motivacije za učenje.

Učitelj podržava učenika u razvoju strategija upravljanja emocijama i motivacijom tako što:

- učenicima daje priliku da preispituju vrijednost učenja i ulogu učenja u svojem životu

- vjeruje da učenik može svladati zadatak i to pokazuje, odnosno ima pozitivna i prikladna, ali dovoljno visoka, očekivanja od svih učenika

- osigurava učenicima iskustvo uspjeha tako što im daje zanimljive, izazovne i prikladne zadatke u skladu s njihovim potrebama i interesima

- učenicima daje priliku da razviju pozitivna očekivanja i vjerovanja o sebi (vjerovanja da imaju kontrolu nad zadatakom/učenjem i da mogu ostvariti uspjeh)

potiče ih da preispitaju svoja uvjerenja o učenju (npr. da se uči samo u školi i za ocjenu, da naučeno neće trebati kasnije u životu itd.)

jasno iznosi ciljeve poučavanja/učenja za pojedini nastavni sat i kriterije za procjenu njihove ostvarenosti, što omogućuje učenicima jasan uvid u to što i zašto uče te što se od njih očekuje

potiče učenike da osvijeste svoje potrebe u učenju i u skladu s njima postave ciljeve

daje priliku učenicima da sadržaje i situacije učenja povežu sa svojim iskustvima i interesima

daje podršku pri svladavanju teškoća i potiče ustrajnost na zadatku

potiče na ulaganje truda u učenju i stvaranje veze između ulaganja truda i uspjeha u učenju te potiče na razvoj vještina samomotiviranja

podržava učenike da usvoje strategije samonagrađivanja te potiče pozitivne emocije u učenju

daje podršku učenicima da razviju strategije reguliranja straha od ispitivanja i drugih neugodnih emocija povezanih s učenjem.

Stvaranje okružja za učenje učitelj potiče tako što omogućuje:

razredno okružje koje je ugodno i pruža podršku te učenike ohrabruje za suradnju, traženje pomoći i uzajamnu podršku pri učenju

pripremu potrebnih materijala za učenje

razgovor o utjecaju okoline na učenje, odnosno o tome kako urediti prostor za uspješno učenje

planiranje vremena za izvođenje zadatka, izradu učeničkih planova učenja i rasporeda vremena potrebnog za određene aktivnosti

zadatke koji zahtijevaju suradnju među učenicima i projekte u kojima učenici imaju priliku za suradničko učenje, postavljanje zajedničkih ciljeva te ravnopravno sudjelovanje učenika koji imaju različite sposobnosti i pristupe učenju

aktivno slušanje učenika, zauzimanje za sebe, poštivanje mišljenja drugih, nenasilno rješavanje konflikata

sudjelovanje učenika u dogovaranju razrednih pravila

traženje pomoći u učenju od učitelja, roditelja, drugih učenika, stručnih suradnika.

Osim učitelja pomoć u stjecanju kompetencije Učiti kako učiti pružaju stručni suradnici (psiholozi, pedagozi, knjižničari, stručnjaci edukacijsko-rehabilitacijskog profila) pomažući učiteljima u radu u skupini ili pojedinačnom radu s učenicima te zajedničkim radom na projektnim i drugim školskim aktivnostima. Svatko od njih u području svojih stručnih kompetencija pomaže učenicima u razvijanju strategija uspješnog učenja.

Od posebne je važnosti uključenost roditelja i skrbnika te odgajatelja u učeničkim domovima, koji učenike motiviraju za učenje i potiču ih na usvajanje uspješnih strategija učenja (planiranja učenja, organizacije vremena, organizacije okružja za učenje i slično) surađujući i razmjenjujući informacije s učiteljima i stručnim suradnicima. Suradnja roditelja, skrbnika, učitelja i stručnih suradnika temelji se na partnerskom odnosu.

Poticanje aktivnog učenja škola može organizirati u suradnji s drugim institucijama (knjižnicama izvan škole, muzejima, kazalištima i slično). Ravnatelj i osnivač škole trebaju osigurati preduvjete i resurse za aktivno poučavanje (usavršavanje odgojno-obrazovnih radnika, uređenje i osuvremenjivanje škole, provođenje planiranih aktivnosti itd.). Svi sudionici uključeni u poticanje aktivnog učenja, svaki u svojem području djelovanja, zajednički rade na ostvarenju cilja, a to je razvoj samostalnog, odgovornog i uspješnog učenika spremnog na cjeloživotno učenje.

F. VREDNOVANJE U MEĐUPREDMETNOJ TEMI UČITI KAKO UČITI

Očekivanja definirana kurikulumom međupredmetne teme Učiti kako učiti podržavaju usvajanje odgojno-obrazovnih ishoda u svim predmetima, ali i u samostalnom neformalnom i informalnom učenju u izvanškolskom kontekstu. Stoga se većina odgojno-obrazovnih očekivanja te međupredmetne teme može izravno ugraditi (učiti, poučavati i vrednovati) u predmetne kurikulume u svim razredima pojedinih odgojno-obrazovnih ciklusa. To znači da se ostvarivanje odgojno-obrazovnih očekivanja međupredmetne teme Učiti kako učiti vrednuje u svakom predmetu. Razredniku i stručnim suradnicima ostavlja se ipak mogućnost ostvarivanja i vrednovanja manjeg dijela postavljenih odgojno-obrazovnih očekivanja izvan redovite nastave. Ako je neko očekivanje ostvareno u korelaciji dvaju ili više predmeta, u integriranoj nastavi, projektnoj nastavi ili u školskoj knjižnici, onda će i vrednovanje biti provedeno suradnički.

Ostvarivanjem odgojno-obrazovnih očekivanja kurikuluma međupredmetne teme Učiti kako učiti učenici se osposobljavaju za učinkovito i trajno samostalno učenje i samovrednovanje. Stoga se ostvarivanje očekivanja te međupredmetne teme vrednuje, u prvome redu, u okviru pristupa vrednovanja za učenje i vrednovanja kao učenja. Ti pristupi podrazumijevaju da je u razredu uspostavljena poticajna atmosfera temeljena na učinkovitoj komunikaciji i interakciji učenika i učitelja, kao i učenika međusobno. Također, ti pristupi podrazumijevaju jasne i transparentne ciljeve i ishode učenja koji su poznati i učeniku, a ne samo učitelju.

Vrednovanje za učenje podrazumijeva praćenje i usmjeravanje procesa učenja i poučavanja za vrijeme njegova odvijanja. Učenik prati svoj napredak i procjenjuje uspješnost čime se koristi za poboljšanje procesa učenja (prema potrebi mijenja učenje, npr. upotrebljava druge strategije učenja, oslanja se na druge izvore informacija itd.).

Učitelj provjerava uspješnost poučavanja i učenja, procjenjuje spremnost učenika za određeni oblik učenja, daje učeniku pravovremenu i konstruktivnu povratnu informaciju o napretku i uspješnosti učenja te potiče autonomiju učenika u budućem učenju. Također, na temelju prikupljenih informacija iz tog procesa učitelj planira i unapređuje buduće poučavanje.

Od učitelja se očekuje kreativnost u pronalaženju i osmišljavanju optimalnih metoda i tehnika koje odražavaju načela vrednovanja za učenje i koje se mogu uklopiti u svakodnevno učenje i poučavanje, a kojima se osiguravaju uvjeti za učenikovo doživljavanje uspjeha s ciljem jačanja učeničke samoefikasnosti.

Vrednovanje kao učenje

U okviru vrednovanja kao učenja učeniku se osigurava potrebno vrijeme za razmišljanje i refleksiju o učenju te samovrednovanje. Također, organiziraju se konzultacijski sastanci s učenicima o učenju na kojima se vode ciljani razgovori o učenju i rezultatima učenja. Učenika se potiče na vođenje dnevnika učenja. Učenik i učitelj zajedno razvijaju učenikov pojedinačni plan učenja.

Moguće su metode i tehnike u okviru vrednovanja kao učenja:

samorefleksija/samoanaliza – tj. razvoj i praćenje postizanja svojih ciljeva učenja

samovrednovanje – učenik je aktivno uključen u promatranje, nadgledanje i reguliranje svojeg procesa učenja te oblikovanje povratne informacije o tijeku i napretku u tom procesu; može uključivati vođenje zabilježki, razmišljanje naglas prilikom učenja i rješavanja zadatka i sl.

vršnjačko vrednovanje – učenik je aktivno uključen u vrednovanje učenja svojih vršnjaka te im pomaže u promatranju, nadgledanju i reguliranju procesa učenja vršnjačkom povratnom informacijom

različite kombinacije samovrednovanja, vršnjačkog vrednovanja i učiteljeva vrednovanja – npr. nakon učenikovih komentara mogu uslijediti komentari ostalih učenika ili komentari učitelja.

U skladu sa svim navedenim, ostvarivanje očekivanja u međupredmetnoj temi Učiti kako učiti zasebno se ne ocjenjuje. Ostvarivanje očekivanja te međupredmetne teme olakšat će učenicima učenje u školi i izvan škole te tako rezultirati i boljim postignućima u nastavnim predmetima i odgojno-obrazovnim područjima. O usvojenosti odgojno-obrazovnih postignuća te međupredmetne teme u kontekstu pojedinog predmeta formalno se izvješćuje na razini učenika na kraju pojedinog odgojno-obrazovnog razdoblja (listama procjene elemenata generičkih kompetencija, odnosno kvalitativnim osvrtom u 1. i 2. ciklusu).

Slika: Međupredmetna tema Učiti kako učiti i njezine veze s drugim međupredmetnim temama i odgojno-obrazovnim područjima